

BUKIEW (6) *sb f*

e jasne.

sg N bukiew (5); -w (1), -(w) (4). ◊ I bukwią (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Owoc buku, żołądź bukowa; glans fagina, fagea Mącz, Cn; faginula, faginum BartBydg; fagopyrum Cn (6) : faginum, fructus, bukyew BartBydg 55b, 61b; Czemu po owocach cirpkich iako ieft żołądź, bukiew etc. picie wśzelkie lepiej łmakuie. GlabGad I6; Mącz 146b; Lepśze [wieprzowe mięso] co niebárzo tłuŕte áni chude/ á co ie vkarmiá żołądźiem/ Bukwią/ Zbożym/ á niźli otrębámi álbo młotem. SienLek 6v; A tóź ma bydź chowano we wśzyftkim od tego/ który dla świni álbo wieprzów zá pieniądze naymie lás/ gdzieby żołądź álbo bukiew bylá SarnStat 670.

Cf BUKOWIE, BUKWA

KN